

خبر

شباهت برخی آثار نمایش خانگی به بازی‌های رایانه‌ای

خشونت سریال‌ها نگران‌کننده است

آنتونیا شرکا، منتقد سینما و تلویزیون با انتقاد از افزایش خشونت در سریال‌های سال‌های اخیر نمایش خانگی گفت: برخی آثار از همان قسمت نخست حجم زیادی از خونریزی، قتل، سلاح و شیوه‌های مختلف خشونت را به نمایش می‌گذارند. در چنین شرایطی اثر بیشتر به یک بازی رایانه‌ای شباهت پیدا می‌کند.

آنتونیا شرکا، منتقد سینما و تلویزیون، در گفت‌وگو با خبرنگار فرهنگی ایرنا با انتقاد از رواج خونریزی و خشونت در سریال‌های نمایش خانگی بیان کرد: امروزه کمتر سریالی را می‌توان پیدا کرد که در ابتدای آن هشدار «تماشاای این برنامه برای افراد زیر ۱۵ سال توصیه نمی‌شود»، درج نشده باشد. اگر چنین هشداری تنها در تعداد محدودی از آثار وجود داشت، مسئله چندان نگران‌کننده نبود، اما اکنون به نظر می‌رسد بخش قابل توجهی از سریال‌ها حاوی صحنه‌های خشن هستند و آثار مناسب برای گروه‌های سنی پایین به ندرت تولید می‌شوند.

وی افزود: به نظر می‌رسد همچنان با کارگردانانی مواجه هستیم که تمایل زیادی به پرداختن به موضوعات خشونت‌آمیز دارند.

حتی نام برخی سریال‌ها نیز بر همین رویکرد تأکید می‌کند؛ آثاری با عناوینی مانند «بدنام» و «بی‌عاطفه» که به نوعی فضای خشن و پرتشن را تداعی می‌کنند. این پرسش مطرح است که چگونه به این نقطه رسیده‌ایم و چرا چنین گرایشی در تولیدات نمایشی شکل گرفته است.

این منتقد درباره سریال «بیست و یک» نیز اظهار داشت: این مجموعه نیز با هشدار سنی برای مخاطبان همراه است و میزان خشونت موجود در آن قابل توجه است. به همین دلیل تماشای آن را به افراد زیر ۱۵ سال توصیه نمی‌کنم. البته حضور بازیگر جوانی به نام شادی مختاری در نقش اصلی از نکات قابل توجه این اثر است و به نظر می‌رسد او می‌تواند آینده خوبی در عرصه بازیگری داشته باشد.

شرکا ادامه داد: سریال «بیست و یک» از نظر ایجاد تعلیق موفق عمل می‌کند، اما حجم خشونت آن به اندازه‌ای است که گاه به آثار ژانر وحشت (Horror) نزدیک می‌شود. به اعتقاد من، خشونت زمانی که از حد معینی فراتر برود، حتی می‌تواند نتیجه معکوس داشته باشد و مانع از شکل‌گیری ارتباط احساسی مخاطب با شخصیت‌ها شود.

وی با اشاره به تفاوت میان خشونت در آثار مختلف گفت: برای نمایش خشونت باید زمینه و بستری درازماتیک وجود داشته باشد. برای مثال در سریال «وحشی»، مخاطب به تدریج با شخصیت اصلی همراه می‌شود و روند شکل‌گیری خشونت در رفتار او را درک می‌کند. بیننده می‌فهمد این خشونت از کجا سرچشمه گرفته و چگونه به وضعیت فعلی رسیده است.

این منتقد افزود: در مقابل، برخی آثار از همان قسمت نخست حجم زیادی از خونریزی، قتل، سلاح و شیوه‌های مختلف خشونت را به نمایش می‌گذارند. در چنین شرایطی اثر بیشتر به یک بازی رایانه‌ای شباهت پیدا می‌کند و حتی از نظر دراماتیک نیز مخاطب را چندان درگیر نمی‌کند. این مسئله را می‌توان یکی از ضعف‌های این نوع آثار دانست.

شرکا تأکید کرد: سریالی که از همان آغاز بدون مقدمه حجم گسترده‌ای از خشونت را بر مخاطب تحمیل می‌کند، در واقع از ساده‌ترین و دمدستی‌ترین روش برای جذب مخاطب استفاده کرده است. در حالی که بهره‌گیری از هر ابزاری برای جلب توجه مخاطب نمی‌تواند رویکردی مطلوب و قابل دفاع در تولید آثار نمایشی باشد.

ظواهر این بار ماجرا متفاوت است. پس از بازگشت قیصر، خواننده لس‌آنجلسی، به ایران و اجرای برنامه در جشن ده کیلومتری غدیر، صدف طاهریان نیز با انتشار استوری در اینستاگرام از بازگشت خود به کشور خبر داد.

به گزارش رویداد۲۴، این تحولات چند پرسش مهم را پیش روی افکار عمومی قرار می‌دهد. آیا صدور مجوز بازگشت برای این چند چهره به معنای باز شدن مسیر بازگشت برای همه هنرمندان و سلبریتی‌های ایرانی خارج از کشور، فارغ از مواضع و سوابق آنهاست؟ ملاک و معیار این گزینش‌ها چیست؟ چگونه افرادی با سوابق و حاشیه‌هایی که سال‌ها مانع بازگشت یا فعالیتشان در ایران تلقی می‌شد، امروز امکان حضور در کشور را پیدا کرده‌اند؟ پرسش مهم‌تر اما به آینده این چهره‌ها مربوط می‌شود. آیا بازگشت به ایران صرفاً به معنای امکان ورود به کشور است یا اینکه زمینه ادامه فعالیت هنری و حرفه‌ای نیز برای آنها فراهم خواهد شد؟ اجرای زنده قیصر در یک مراسم رسمی این تصور را ایجاد کرده که دست‌کم در برخی موارد، بازگشت با امکان فعالیت نیز همراه است. با این حال، تجربه‌های گذشته نشان می‌دهد که میان «اجازه ورود» و «اجازه فعالیت» فاصله قابل توجهی وجود دارد.

تجربه‌های گذشته نیز این واقعیت را تأیید می‌کند. چهره‌هایی مانند حبیب، بهمن مفید و مرتضی عقیلی پس از سال‌ها به ایران بازگشتند، اما یا نتوانستند فعالیت هنری خود را از سر بگیرند یا حضورشان آن‌قدر محدود بود که اثر چندانی در فضای فرهنگی کشور نگذاشت.

در عین حال، نمی‌توان از این نکته نیز چشم پوشید که استقبال دستگاه‌های فرهنگی از چنین چهره‌هایی، از زاویه‌ای دیگر می‌تواند نوعی اعتراف به ناکامی سیاست‌های فرهنگی چهار دهه گذشته تلقی شود. حاکمیتی که در سال ۱۳۵۷ با شعار مبارزه با «فرهنگ منحط غرب» به قدرت رسید، امروز برای جلب توجه افکار عمومی و بازسازی سرنویش فرهنگی خود، ناگزیر به همان چهره‌هایی روی آورده که روزگاری نماد همان فرهنگ تلقی می‌شدند

دعوت‌های شکست خورده

نکته جالب توجه این جا است که تمام دولت‌هایی که در ایران بر سر کار آمده‌اند فارغ از گرایش سیاسی، دعوت از هنرمندان مهاجرت کرده به ایران را به عنوان یکی از راهبردهای فرهنگی خود انتخاب کرده‌اند.

همه چیز از نیمه دوم دهه هفتاد، روی کار آمدن سید محمد خاتمی و گشایش نسبی فضای فرهنگی کشور آغاز شد. سید محمد خاتمی در شهریور ماه سال ۱۳۷۷ در سخنرانی خود در سازمان ملل گفت: «ا هر گرایش با هر بیش یا هر سلیقه‌ای که داشته باشیم چه نقطه اشتراکی بالاتر از این که ایران را عزیز ملت و ایران را سرفراز بخوایم. اندیشیدن به وطن نقطه اشتراک همه ماست.»

بسیاری این سخنان را دعوتی از همه ایرانیان خارج از کشور برای بازگشت به ایران دانستند و هنرمندانی مانند بهمن مفید هم با جدی گرفتن سخنان رئیس جمهور و تغییر فضای سیاسی به ایران بازگشتند، اما در نهایت با ضبط پاسپورت و ممنوع الکاری مواجه شدند.

بهمن مفید درباره بازگشتش به ایران می‌گوید: «گفتند ممنوع‌التصویرم. رفتم تئاتر بازی کردم. بعد یکی با کلت آمد گفت: تئاتر تعطیل. من هم رفتم آمریکا! با میان‌برده‌خوانی زندگی می‌کردم که رئیس دولت اصلاحات گفت همه ایرانی‌ها می‌توانند تا دو

قیصر و صدف طاهریان چه پیامی برای هنرمندان خارج از کشور دارند؟

بازگشتگان و رفتگان بی‌برگشت

بازگشت قیصر به ایران و اجرای برنامه در جشن ده کیلومتری غدیر، در کنار انتشار استوری صدف طاهریان از حضورش در کشور، بار دیگر بحث بازگشت هنرمندان و چهره‌های مهاجر را به صدر اخبار آورده است.

هفته بعد برگردند ایران. من هم آمدم، پاسپورتم را ضبط کردند و نگذاشتند برگردم. بد هم نشد! ماندم پیش مادرم!»

بعد از سید محمد خاتمی، حتی محمود احمدی نژاد هم همین رویکرد را در پیش گرفت. اسفندیار رحیم مشایی رابط دولت احمدی نژاد با هنرمندان سفر کرده بود اما تلاش‌های این دولت هم سرانجام نیکی نداشت. حبیب خواننده مشهور لس آنجلسی دعوت و تضمین سفت و سخت ایلاس حضرتی نبود جز مرگ در انزوا.

حتی دولت سید ابراهیم رئیسی با بیشترین چسبندگی به هسته سخت قدرت هم بارها از هنرمندان ایرانی خارج از کشور دعوت کرد تا به ایران بیایند. محمد مهدی اسماعیلی در گفت و گویی درباره بازگشت معین به ایران گفت: «این خواننده، چون شهروند ایرانی است حق بازگشت دارد و ما نمی‌توانیم این حق را سلب کنیم. هرکسی در هر موقعیتی است می‌تواند برگردد. تعجب می‌کنم از اتفاقات چند روز اخیر، دولت آقای رئیسی از روز اول همین سمت که داشته است، هیچ هنرمندی نبود در این مدت درخواست داشته باشد و ما شرایط بازگشتش را فراهم نکنیم، شرایط اجرا هم حتی فراهم کردیم.»

اما همگان اطلاع دارند حتی این دعوت رسمی وزیر ارشاد دولت سید ابراهیم رئیسی هم نتوانست زمینه بازگشت چهره هایی چون معین و سایر هنرمندان ایرانی خارج از کشور را مهیا کند. سید محمد خاتمی و سلبریتی‌ها به ایران بازگشتند و هنرمندانی مانند بهمن مفید هم با جدی گرفتن سخنان رئیس جمهور و تغییر فضای سیاسی به ایران بازگشتند، اما در نهایت با ضبط پاسپورت و ممنوع الکاری مواجه شدند.

بهمن مفید درباره بازگشتش به ایران می‌گوید: «گفتند ممنوع‌التصویرم. رفتم تئاتر بازی کردم. بعد یکی با کلت آمد گفت: تئاتر تعطیل. من هم رفتم آمریکا! با میان‌برده‌خوانی زندگی می‌کردم که رئیس خون آورده است – می‌توانند بدون هیچ مانعی به

دست پرده یکی بزرگ ترین فیلم‌های تاریخ سینما

دست پرده یکی بزرگ ترین فیلم‌های تاریخ سینما

جان سی. رایلی تلاش کرده بود لئونارد دی کاپریو را قانع کند که نقش فیلم «تایتانیک» را قبول نکند و به‌جایش در فیلم «بوگی نایتس» بازی کند و به او گفت: «هیچ‌کس براش مهم نیست چه کسی داخل اون کشتیه»

به گزارش خیرتلایلین به نقل از روتیتی، جان سی. رایلی اخیراً در یادگشت «جایی که همه اسمت رو می‌دونن» به اجرای تد دانسون گفته که سعی کرده بود لئونارد دی کاپریو را از بازی در

فرهنگ و هنر

اخبار

پرونده «تتلو» به کجا رسید؟

وکیل مدافع امیرحسین مقصدولو(تتلو) آخرین وضعیت پرونده موکلش را تشریح کرد.

مجید نقشی در گفت‌وگو با ایسنا درباره آخرین وضعیت پرونده موکلش گفت: موکلم جزو عفو شدگان اعیاد سعید قربان و غدیر خم نبود.

وی این موضوع که مطرح شده - موکلش برای ماه محرم درخواست مرخصی کرده است که بیرون از زندان مداحی کند - را تکذیب کرد.

نقشی درباره آخرین وضعیت درخواست پذیرش توبه امیرحسین مقصدولو گفت: توبه موکلم از سوی دادگاه پذیرفته شد و برای طی مراحل نهایی پرونده به رییس قوه قضائیه ارسال شد ولی هنوز تصمیم نهایی اتخاذ نشده است.

نقشی در پایان گفت: با توجه به ورود برخی از خواننده‌ها به کشور، امیداریم که از ظرفیت و هنر موکلم برای وطن استفاده شود.

به گزارش ایسنا، القاصی مهر رئیس کل دادگستری استان تهران ۶ مردادماه سال گذشته گفته بود که درخواست توبه «امیرحسین مقصدولو» از سوی دادگاه بررسی می‌شود.

نقشی، وکیل مدافع امیرحسین مقصدولو ۲۳ اردیبهشت ماه سال گذشته از ثبت درخواست اعمال ماده ۴۷۷ قانون آیین دادرسی کیفری در پرونده موکلش خبر داده بود.

صفر جهانگیر ۲۷ اردیبهشت ماه ۱۴۰۴ در نشست خبری در پاسخ به سوالی مبنی بر انتشار نامه امیرحسین مقصدولو (تتلو) که گفته یک ماه دیگر اعدام می‌شود، گفته بود: پیگیری که از دادگاه کیفری یک تهران داشتم اولاً نامبرده به اتهام تشویق به فساد از شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به ۱۰ سال حبس محکوم شده که در حال گذراندن حبس است. در خصوص اتهام توهین به مقدسات در شعبه ۹ دادگاه کیفری یک تهران به ۵ سال حبس محکوم شد که با فرجام خواهی اما حضور ناگهانی قیصر در مراسم جشن ده کیلومتری عید غدیر و بازگشت صدف طاهریان به ایران این سوال را به ذهن متبادر کرد که تفاوت آنها با دیگران چیست که توانستند به ایران بازگردند. قیصر در اوج جنگ چهل روزه با خواندن ترانه و اظهارنظرهای گاه و بیگاه از مواضع حاکمیت و ایران دفاع کرده بود و صدف طاهریان با سکوت خود موضعی در این باره نگرفته بود. همین موضوع باعث شد که آنها علی رغم ضدیت آنها با گفتمان فرهنگی جمهوری اسلامی، بتوانند به ایران بازگردند.

جنگ حاکمیت البته در این گزینش‌ها واضح و مشخص است: می‌توانید به سبب سبب سبب، به شرطی که سیاسی نباشید؛ حتی اگر قیصر و صدف طاهریان باشید.

۶ سریال در شهر غزالی

مدیر غزالی از فیلمبرداری سریال‌های «کارگاه علوی»، «حماسه زاگرس»، «شکیب عیار»، «حضرت اجل» و «خانم یامامورا» در این شهرک خبر داد و گفت: فیلمبرداری سریال «سلمان فارسی» نیز در شهرک غزالی ادامه دارد.

مهدی میرچی-مدیر شهرک تلویزیونی وسینمایی غزالی- در گفت‌وگویی با ایسنا، تولید سریال‌هایی که در شهرک غزالی در حال تصویربرداری هستند را تشریح کرد.

او گفت: پروژه «کارگاه علوی» به کارگردانی سیدجمال حاتمی و تهیه‌کنندگی امیری، مراحل تولید خود را در لوکیشن‌های شهرک دنبال می‌کند و بخشی از فضای تاریخی و معماری مورد نیاز این اثر در شهرک بازرغینی شده است. وی افزود: پروژه «شیرعلیمردان» با عنوان «حماسه زاگرس» که رویانگر بخشی از زندگی مبارزات شیرعلیمردان خان بختیاری است، پس از سال‌ها برنامه‌ریزی وارد مرحله تولید شده است. تهیه‌کننده این پروژه اکبر تحویلیان و کارگردانی آن بر عهده حسن اخوندپور و راما قویدل است.

میرچی از دیگر پروژه‌های در دست تولید به «شکیب عیار» به تهیه‌کنندگی بهروز مفید و کارگردانی سیدعلی هاشمی با ساختار تاریخی

و همچنین سریال «حضرت اجل» اشاره کرد که با بهره‌گیری از دکورهای تخصصی و امکانات تولیدی شهرک، مراحل مختلف ساخت را پشت سر می‌گذراند. به گفته وی، «حضرت اجل» از پروژه‌های شبکه نمایش خانگی محسوب می‌شود.

مدیر شهرک غزالی همچنین از فیلمبرداری سریال «سلمان فارسی» و تولید مجموعه «خانم یامامورا» به کارگردانی لیلی آچ و تهیه‌کنندگی مهدی فرجی در این شهرک خبر داد و گفت: این سریال با محوریت پیوند فرهنگی ایران و ژاپن ساخته می‌شود و بخشی از تصویربرداری آن در لوکیشن‌های شهرک انجام شده است.

فروشه مثل علی دایی!»

چنین واکنش‌هایی نشان می‌داد که حاکمیت هر سلبریتی که کوچک‌ترین موضع سیاسی اتخاذ کرده باشد در دایره غیرخودی‌ها قرار داده و با آنها به

مارتیک یکی از هنرمندان مهاجر بود که به این دعوت لبیک گفت. او گفت: «من دعوتشان را قبول می‌کنم و شرایط آنها را هم می‌پذیرم. دلنتگ سرزمین هستم و می‌خواهم برگردم و اینجا نفس بکشم.»

دعوت و تضمین سفت و سخت ایلاس حضرتی و ابراز تمایل مارتیک هم نتوانست گره گشا باشد و هنرمندان ایرانی خارج از کشور را به ایران بازگرداند. اما بعد از جنگ چهل روزه اخیر گویا گشایش‌هایی صورت گرفته است و ما شاهد بازگشت هنرمندانی مانند قیصر و صدف طاهریان به ایران هستیم. بازگشتی که پیام سیاسی مشخص و واضحی برای تمام سلبریتی‌های خارج از کشور دارد.

پیام سیاسی بازگشت قیصر و صدف طاهریان به وطن چیست؟

جنگ ایران با ارتش آمریکا و اسرائیل نقطه عطف تعیین رابطه حاکمیت با چهره ها بود. بسیاری از هنرمندان، ورزشکاران و سلبریتی‌ها در صد روز گذشته زیر ذره بین حاکمیت قرار گرفتند. اولین قربانی این رصد، سردار آزمون بود که با انتشار بد موقع یک استوری از امیر امارات گرفتار شد و جام جهانی را از دست داد. آزمون بعد از این محرومیت هر چندر هم که درخواستی کرد فایده نداشت و از لیست نهایی تیم ملی خط خورد. سید محمد خاتمی و سلبریتی‌ها به ایران بازگشتند و هنرمندانی مانند بهمن مفید هم با جدی گرفتن سخنان رئیس جمهور و تغییر فضای سیاسی به ایران بازگشتند، اما در نهایت با ضبط پاسپورت و ممنوع الکاری مواجه شدند. حتی سلبریتی‌هایی مانند علی دایی که درباره وقایع پیش‌آمده سکوت کرده بودند هم مورد حملات شدید قرار گرفتند تا جایی که در یک برنامه زنده تلویزیونی با الفاظ توهین آمیزی درباره او بگویند: «کی تو دنیا از این سگ‌های هلال احمر هم پست‌تره؟ هرچی سلبریتی و خائن و وطن

نیست چه کسی داخل اون کشتیه.»

او در ادامه درباره پل توماس اندرسون گفته: «این کارگردان یکی از بااستعدادترین فیلم‌سازهای آینده است و نباید این فرصت رو از دست بدی.»

با این حال، دی‌کاپریو در آن زمان بیشتر به بازی در «تایتانیک» به کارگردانی جیمز کامرون تمایل داشت، چون اطرافیانش معتقد بودند این فیلم قرار است یک موفقیت بزرگ باشد. رایلی با وجود این تلاش‌ها دوباره تأکید کرده: «من بهش می‌گفتم باور کن، این فیلم درباره به کشتیه که غرق می‌شه.»

در نهایت دی‌کاپریو تصمیم گرفت در «تایتانیک» بازی کند؛ فیلمی که در نهایت حدود ۱.۸۴ میلیارد دلار فروش جهانی داشت و به یکی از پرفروش‌ترین فیلم‌های تاریخ تبدیل شد. در مقابل، مارک والبرگ نقش اصلی فیلم «بوگی نایتس» را گرفت و رایلی هم در همان فیلم نقش یکی از شخصیت‌ها به نام ردی رانچ‌پلاید را بازی کرد.

از سرنوشت کاغذهای ۱۳ میلیاردی نشر چه خبر؟

واردات کاغذ را پیگیری می‌کند، هیئتی که اخیراً نیز بازدید از کارخانه کاغذسازی زاگرس که در دولت قبل ۴۰۰ میلیارد تسهیلات در اختیار گرفت، داشته است.

توزیع: روی دیگر سکه کاغذهای ۱۳ میلیاردی

اما روی دیگر مسئله کاغذ که این روزها در محافل ناشران داغ است، بحث توزیع این کاغذهاست، اینکه معاونت فرهنگی برای بعد از ترخیص کاغذها چه برنامه ای دارد؟

برخی شنیده‌ها حاکی از این است که قرار است دوباره این کاغذها در اختیار اتحادیه آشنا برای توزیع قرار گیرد، تجربه‌ای که پیش‌تر نیز در وزارت سیدعباس صالحی در دولت دوازدهم تکرار شد و حالا ناشران می‌گویند خاطره خوبی از آن ندارند و به زعم آن‌ها توزیع ناعادلانه‌ای صورت گرفته است.

در عین حال برخی شنیده‌های خبرنگار تسنیم حکایت دیگری را نشان می‌دهد، طرحی که ممکن است و می‌تواند در وزارت ارشاد برای کاغذها اجرا شود، نه توزیع مستقیم آن میان ناشران بلکه هدفمندسازی این پلانه در قالب ارائه به مصرف‌کننده‌است.

سیدعباس صالحی معتقد است که سهم نشر و کتاب از هزینه‌کرد فرهنگی در سال های اخیر بسیار پایین و نشان‌دهنده وضعیتی است که او آن را نشانه‌ای از افزایش «فقر فرهنگی» می‌داند. به گفته صالحی «در جامعه‌ای که به طور پیوسته مصرف فرهنگی‌اش کم شود خیلی نمی‌توان امیدی به آینده فرهنگی آن داشت.» بنابراین یکی از طرح های وزارت ارشاد رونق اقتصاد فرهنگ و افزایش هزینه کرد ناشران در حوزه محصولات و خدمات فرهنگی و هنری است. طرحی که به صدور «فرهنگ کارت» در سال ۱۴۰۴ ختم شد و حالا نیز به طرق مختلف پیگیری می‌شود.

به نظر می‌رسد اگر به شیوه‌ای این کاغذ به جای تزریق مستقیم به بدنه نشر به مقصد نهایی یعنی مصرف‌کننده تزریق شود تا اندازه بسیاری مشکلات توزیع، هزینه‌ها و … مرتفع شده و در نهایت این مصرف‌کننده است که از پارتنه بهره‌مند شده است.

باید دید معاونت فرهنگی چه برنامه‌ای در این زمینه دارد ؟ آیا اساسا موفق به ترخیص ۵ هزار تن کاغذ از گمرک و ورود آن به بدنه نشر خواهند شد یا نه؟ در ادامه باید تکلیف باقی مانده این کاغذها نیز مشخص شود.